

μιάς λέμβου καὶ ἔσπευδον πρὸς βοήθειαν τῆς κυρίας Χάγελ.

— Βρωμόσκυλο! ἐκράυγασε μηκῶμενος ὁ Μανιγού, καταφέρον ἰσχυρὸν ραβδοκόπημα κατὰ τοῦ σωτήρος τῆς μικρᾶς Μαρκέλλας.

Ὁ κύων ὠλόλυξεν ἐκ πόνου καὶ ὠπισθοχώρησε κατὰ τινα βήματα, εἶτα ἐλθὼν ὠσφραίνεται τὸ πρόσωπον τοῦ παιδίου, τὸ ὁποῖον ἡ μήτηρ, γονυπετῆς ἐπὶ τῶν χόρτων κατησπάζετο καὶ κατεθώπευεν.

Ἡ μικρὰ Μαρκέλλα ἔμεινε μόνον δευτερόλεπτά τινα ὑπὸ τὸ ὕδωρ. Μόλις εἶχε λιποθυμήσει, κατ' ἐκείνην δὲ τὴν στιγμήν ἠνέωξε τοὺς ὀφθαλμούς.

— Ζῆ, ἀνέκραξεν ἡ κυρία Χάγελ, Θεέ μου, σ' εὐχαριστῶ! Ζῆ.

Καὶ ἡ νέα μήτηρ βλέπουσα πλησίον τῆς τὸν κύνα, ἔλαθεν ἐντὸς τῶν χειρῶν αὐτῆς τὴν κεφαλὴν τοῦ γενναίου ζώου, τοῦ ψωραλέου ἐκείνου ζώου, τὸ ὁποῖον ἐξελθὼν τοῦ ὕδατος ἦτο πολὺ δυσειδέστερον ἢ πρότερον, ἐστήριζεν ἐπ' αὐτῆς τὰ δροσερὰ χεῖλη τῆς, καὶ τοῦ ἔδωκε φίλημα περιπαθέστερον ἐκείνου, τὸ ὁποῖον μία γυνὴ δύναται νὰ δώσῃ ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ ἀνδρός, τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷ ἔμμανῶς. Εἶτα στραφεῖσα πρὸς τὸν Μανιγού:

— Ζῆ! Ζῆ τὸ παιδί μου! ἀνέκραξε. Ἄφησέ μου τὸν σκύλον σου, ἄφησέ μου τον. Σοῦ τὸν πληρόνω πεντακόσια φράγκα, χίλια φράγκα, δύο χιλιάδας φράγκα! σὲ παρακαλῶ, ἄφησέ μου τὸν σκύλον σου.

Ἄλλ' ἡ λέμβος ἐπλησίαζεν. Ὁ Μανιγού εἰσεχώρησεν ἐντὸς τοῦ δάσους, προσκαλῶν διὰ συριγμοῦ τὸν κύνα του.

— Μείνε μαζῆ μου, καλὸν μου ζῶον, εἶπεν ἡ κυρία Χάγελ, θέλουσα νὰ κρατήσῃ τὸν κύνα.

Ἄλλ' ἐκεῖνος ὑλάκτισεν, ἀντέστη, ἠθέλησε νὰ δαγκάσῃ, ἐκείνη δὲ τὸν ἀφῆκεν.

Εὐγενὲς ζῶον! Εἶχε κύριον, ὁ ὁποῖος μόλις τὸ ἔτρεφεν, ὁ ὁποῖος τὸ ἐκτύπα, ὁ ὁποῖος εἶχε πρὸς αὐτὸ μόνον τὴν στοργήν, τὴν ὁποίαν ἔχει τις εἰς ἐν πρᾶγμα, ἀλλ' ἦτο κύριός του· καθῆκον εἶχε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. Ἀληθῶς, μόνον οἱ κύνες ἀγαπῶσι τοιοῦτοτρόπως!

Οὐχ ἦττον ὑπῆρξεν εὐτυχῆς καὶ ἄκων. Κατ' αἵτησιν τοῦ κ. Χάγελ οἱ χωροφύλακες καταδιώξαντες τὸν Μανιγού συνέλαβον αὐτόν, ὃ δὲ κύων ἐδόθη πρὸς τοὺς συζύγους κατ' αἵτησιν αὐτῶν. Μετὰ τινα χρόνον ὡς ἐκ τῶν περιποιήσεων οὐδεὶς θὰ ὑπέθετεν ὅτι ὁ βλέμμα ἔχων ζωηρὸν καὶ δέρμα στιλπνόν, ὠραίος κύων, ὃ περιφερόμενος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Χάγελ, ἦτο ὁ σύντροφος τοῦ Μανιγού. Τὰ πρῶτα φαγητά, τὰ ὁποῖα τῷ ἐδόθησαν παρὰ τῶν νέων κυρίων του, θὰ τῷ ἐφάνησαν ἀπροσδόκητα, ἀλλὰ ταχέως ἐξοικειοῦται τις μὲ τὰ καλὰ πράγματα. Ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ἠγάπησαν καὶ ἐπεριποιούντο τὸν καλὸν κύνα, ἀλλὰ καὶ οὗτος ἠγάπα πάντας.

Ἐν τούτοις, τίς οἶδεν ἂν τὸ γενναῖον ζῶον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πλούτου του ἐλησμόνησέ ποτε τὸν Μανιγού;

G. Riboulet.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ

Ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ περιοδικῷ « ἡ Φύσις » ἐδημοσιεύθη ἡ εἰκὼν γυναικὸς ὑπερεκατοντούτιδος, ζώσης ἐν τινι χωρίῳ τῆς Γαλλίας. Γεννηθεῖσα τὴν 16 Μαρτίου 1761, καθ' ἃ μαρτυρεῖ ἡ σωζομένη πρᾶξις τοῦ βαπτίσματος αὐτῆς, φέρει ἡλικίαν 124 ἐτῶν. Πολυάριθμοι περιηγηταὶ καὶ ταξειδιῶται, διαβαίνοντες ἀπὸ τοῦ χωρίου τῆς, σπεύδουσι νὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν πρεσβυτίδα, ἣτις παρὰ τὸ βαθύ γῆράς τῆς, ἀπολαύει ἐτι ἐξαιρετικῆς ὁράσεως, καὶ δύναται νὰ ράπτῃ ἄνευ χρήσεως ὀμματουαλίων. Μέχρι τοῦ 1882 κατεσκεύαζε πλεκτάς πρὸς κατασκευὴν ἀχυρίνων πέλων, μεθ' ὃ παρήτησε τὴν ἐργασίαν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὰ νέα ἄχυρα, ἅτινα τῇ ἐπρομήθευον, δὲν ἦσαν ἐπίσης λεπτὰ ὡς τὰ ἄλλοτε ὑπ' αὐτῆς μεταχειριζόμενα.

Τοιαύτη δ' ἐξηκριβώθη ἡ διαίτα τῆς ὑπερεκατοντούτιδος: Τρώγει δις τῆς ἡμέρας ἐλαφρῶς, τὴν ἐνδεκάτην τῆς πρωίας καὶ εἰς τὰς τέσσαρας ἢ πέντε τῆς ἐσπέρας. Ἐκαστον φαγητὸν συνίσταται πάντοτε σχεδὸν ἐκ ζωμοῦ ὀσπρίων, πρὸ πάντων δὲ γεωμήλων, καὶ ἄρτου. Μετὰ τὸ φαγητὸν πίνει ἐνίοτε ποτήριον οἴνου, ἀλλὰ συνηθέστερον μικρὸν ποτήριον οἰνοπνεύματος. Οὐδέποτε τρώγει κρέας. Ἐν καιρῷ χειμῶνος ἐγείρεται καὶ κατακλίνεται σχεδὸν ἅμα τῇ ἀνατολῇ καὶ δύσει τοῦ ἡλίου, ἀλλὰ τὸ θέρος κοιμᾶται ὀλιγώτερον. Μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῆς πατρίδος τῆς ὤρισε δι' αὐτὴν χρηματικὸν βοήθημα, πρὸ ὀλίγων μόλις ἐτῶν, ἐξῆρκει εἰς πᾶσαν οἰκιακὴν ἐργασίαν τῆς, μόνη δ' ἐπρομηθεύετο τὸ ὕδωρ καὶ τὴν τροφήν τῆς. Ἡ ἀκοή τῆς εἶνε ὀλιγώτερον ἀκμαία τῆς ὁράσεως τῆς, ἀλλ' ἀρκεῖ τις νὰ ὑψώσῃ τὴν φωνήν, ὅπως ἀκούσῃ ἐντελῶς. Αἱ πλείσταί τῶν ἀπαντήσεων τῆς εἶνε ἀρκούντως βουνεχεῖς, ἐκτὸς ὅταν ἐνοχλῆται ὑπὸ πολλῶν ἐρωτήσεων. Ἡ μνήμη εἶνε ἀσθενεστέρα τῶν ἄλλων δυνάμεών τῆς, καθ' ὅτι δὲν ἐνθυμεῖται πλέον οὔτε τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς τῆς, οὔτε τοὺς γονεῖς, οὔτε σχεδὸν τὸν συζυγόν τῆς, ὅστις ἀναμφιβόλως ἀπέθανε πρὸ πολλοῦ χρόνου, διότι οἱ γέροντες τοῦ τόπου ἤκουσαν νὰ ὁμιλῶσι περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ δὲν τὸν ἐγνώρισαν.

* *

Ἐπὶ τῇ ἀνωτέρῳ εὐκαιρίᾳ ἀναγράφομεν ἱστορικὰ τινα παραδείγματα ἐκτάκτου μακροβιότητος.

Τῷ 1635 ἐτελεύτησεν ἐν Ἀγγλίᾳ γεωργός τις

ἐν ἡλικίᾳ 152 ἐτῶν. Ἐτάφη δ' ἐν Οὐεστμίνστερ μεταξὺ ὁμοτίμων καὶ μεγάλων ἀνδρῶν. Ἡ τελετὴ τῆς πύσεως τῶν ποδῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τῆς αὐτοκρατειρας τῆς Αὐστρίας, ἡ κατὰ τὰ εἰθισμένα τελεσθεῖσα ἐν Βιέννῃ τῇ 29 Μαρτίου 1714, ἐγένετο εἰς 38 γέροντας ἀριθμοῦντας ἑαυτοῦ 3,695 ἐτη. Τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1764 ἀπέθανεν ἐν Ἰρλανδίᾳ ὁ Patrice O'Neil 120 ἐτῶν. Ἔσχεν ἑπτὰ συζύγους, ἐξ ὧν τὴν τελευταίαν ἐνυμφεύθη ἐν ἡλικίᾳ 116 ἐτῶν. Ὁ τοσοῦτον ἀπληστος τοῦ γάμου ἀνὴρ οὗτος εἶχεν ὑπηρετήσει εἰς διάφορα στρατιωτικὰ σώματα μέχρι τοῦ 1740. Ἡ διαίτα αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἀπλή· μόνον ζῦθον ἔπιεν, ἐτρέφετο πάντοτε διὰ φυτῶν, οὐδέποτε δ' ἔφαγε κρέας. Ἠγειρέτο καὶ ἐκοιμᾶτο μὲ τὴν ἀνατολὴν καὶ δύσιν τοῦ ἡλίου, οὐδέποτε δ' ἔμεινε ἄνευ ἀσχολίας τινός. Τὴν 23 Ὀκτωβρίου 1789 ἐν Παρισίοις ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐδέξατο ἐν πλήρει συνεδριάσει τὴν ἐπίσκεψιν γέροντος 120 ἐτῶν, ὅστις ἤρχετο νὰ εὐχαριστήσῃ ταύτην ἐπὶ τῇ ἀπὸ τῆς δουλείας ἀπαλλαγῇ τῆς πατρίδος του. Γενομένης δεκτικῆς τῆς προτάσεως πληρεξουσίου τινός, ὅπως ἡ Συνέλευσις «ἐν ὀνόματι τοῦ σεβασμοῦ, τὸν ὁποῖον πάντοτε ἐπέσπασε τὸ γῆρας ἐγερεθῆ ἅμα τῇ εἰσόδῳ τοῦ γέροντος», εἰσάγεται οὗτος, ἐνῶ οἱ πληρεξούσιοι ἐπευφημοῦσιν ὄρθιοι, ὁδηγεῖται εἰς τιμητικὴν θέσιν ἀπέναντι τοῦ προεδρείου, καὶ ἡ Συνέλευσις ψηφίζει ὑπὲρ αὐτοῦ σύνταξιν. Τῷ 1768 γεωπόνος τις ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ 115 ἐτῶν, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τὸν τάφον ἅπαντας τοὺς ὀδόντας του. Ἐν ἡλικίᾳ δὲ 158 ἐτῶν ἀπέθανεν ὁ Πριου, τῷ 1838, θεωρούμενος ὡς ὁ πρῦτανος τῶν ἐν Γαλλίᾳ μακροβίων κατὰ τε τοὺς ἀρχαίους καὶ νεωτέρους χρόνους. Ἔπιε μόνον ὕδωρ καὶ ἔζη λιτότατα.

Κ*

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ὡς γνωστὸν, δύο συστήματα σιδηροδρόμων ὑπάρχουσι πρὸς λειτουργίαν ἐντὸς τῶν μεγάλων πόλεων, οἱ ἐναέριοι καὶ οἱ ὑπόγειοι σιδηροδρόμοι. Ἐν τῇ Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐφαρμόζεται τὸ πρῶτον σύστημα καὶ ἐν Λονδίῳ τὸ δεύτερον. Ἐν Παρισίοις σκέψασι γενομένης ἀπὸ ἐτῶν περὶ τοῦ καταλληλοτέρου διὰ τὴν πόλιν συστήματος, ἡ πλάστιγξ ἐφαίνετο κλίνοῦσα πρὸς τοὺς ὑπογείους σιδηροδρόμους, οἵτινες ὁμοῦ παρέσχον ἀφορμὴν εἰς πολυαριθμούς ἐπικρίσεις. Αἱ σπουδαιότεραι τούτων συνοψίζονται εἰς τὸ ἐπικίνδυνον τῆς ἐπιχειρήσεως ὑπὸ τῆς ἐποψίαν τῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς δημοσίου ἀσφαλείας. Ἐν Παρισίοις αἱ οἰκίαι εἶνε πολὺ ὑψηλότεραι τῶν ἐν Λονδίῳ, καὶ δύναται τις νὰ φαντασθῇ τὴν ἐνόηλησιν, τὴν ὁποίαν θέλει παρέχει εἰς αὐτὰς ἡ διάβασις ὑπογείου σιδηροδρόμου καὶ τὸν κλονισμὸν τὸν ὁποῖον θὰ ὑφίστανται ἐκ τῆς δονήσεως, τὴν ὁποίαν προξενεῖ ἐν Παρισίοις μέχρι καὶ τῶν ὑψηλοτέρων ὁροσῶν ἡ διάβασις βραχέως ἀμάξης. Ἐτερος κίνδυνος εἶνε ὁ ἐκ τῆς πλημμύρας, εἴτε αὕτη προέρχεται ἐκ τῶν ὑπογείων ὑδάτων, ἄτινα ὑπάρχου-

σιν ὑπὸ πάσας τὰς οἰκίας τὰς ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Σηκουάνα, εἴτε ἐκ τῆς ὑψώσεως τῶν ὑδάτων τοῦ Σηκουάνα, ἄτινα κατακλύζουσιν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης ἕκαστον χειμῶνα τὰ ὑπόγεια τῶν οἰκιῶν.

Ἡ ἐπιτυχία καὶ ἀνάπτυξις τῶν μητροπολιτικῶν σιδηροδρόμων τοῦ Λονδίνου ἐφείλεται πρὸ πάντων εἰς τὴν ἀπέρχοντον ἔκτασιν τῆς πόλεως, καὶ εἰς τὰς μεμακρυσμένας ἀποστάσεις τῶν σημείων, ἄτινα ἐπικοινωνοῦσι διὰ τῶν σιδηροδρόμων αὐτῶν, εἰς τὰς ἐξίσεις τῶν κατοίκων, διαμενόντων μακρὰν τοῦ κέντρου τῶν ἐργασιῶν των, τέλος εἰς τὴν φύσιν τοῦ κλίματος, ἐξ οὗ ὁ κάτοικος τοῦ Λονδίνου εὐρίσκεται ἀείποτε ἐν μέσῳ ἀτμῶν, καπνῶν καὶ σκότους, δίχως νὰ παραπονηταί, καὶ δίχως νὰ ποθῇ πολὺ τὰς ζοφερὰς καὶ ὑγρὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως του.

Δὲν ἔχει ὁμοῦς οὕτως ἐν Παρισίοις. Ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὸν πληθυσμὸν, οἱ ἐπίμενοι ἀριθμοὶ παρέχουσιν ἰδέαν τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῶν δύο μητροπόλεων. Τὸ Λονδίνον κατέχει ἐπιφάνειαν 350 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, καὶ 3,243,000 κατοίκων, ἦτοι 9,265 κατοίκους δι' ἕκαστον χιλιόμετρον. Οἱ Παρισίαι δὲ ἐκτείνονται ἐπὶ ἐπιφανείας 80 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, καὶ περιλαμβάνουσι πληθυσμὸν 2,156,000 κατοίκων, ἦτοι 27,000 δι' ἕκαστον χιλιόμετρον.

Πρὸ μακροῦ καιροῦ προσπάθειαι καταβάλλονται ὑπὸ Ἀμερικανῶν ἐφευρετῶν, ὅπως γείνη χρῆσις τῶν ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, οἷον δυναμίτιδος, νιτρογλυκερίνης, πρὸς πλήρωσιν τῶν πολεμικῶν βλημάτων. Πρὸς τὸ τέλος τοῦ παρελθόντος Μαρτίου ἐνδιαφέροντα πειράματα πρὸς τοῦτο ἐγένοντο ἐν τοῖς περιχώροις τῆς Βασιλικῆς. Ἐκ τῶν πειραμάτων τούτων ἀπεδείχθη ὅτι διὰ τῆς χρήσεως ὀβουζίων, πεπληρωμένων νιτρογλυκερίνης ἐπιτυγχάνεται διὰ τηλεδύλων μικρᾶς διαμέτρου τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, ὅπερ μέχρι τοῦδε δὲν ἠδύνατο νὰ κατορθωθῇ ἢ διὰ μεγίστων κανονίων. Ἐν Γαλλίᾳ πρῶτος ὁ ἐπιφανὴς ἐπιστήμων Berthelot ἐπρότεινε τὴν εἰσαγωγὴν τῆς νιτρογλυκερίνης ἐν τῇ κατασκευῇ τῶν βλημάτων, δύο δὲ μόνον δυσκολίαι, ἡ ἀνάγκη ἐπακριβοῦς κατασκευῆς τῆς κινδυνώδους αὐτῆς οὐσίας καὶ ἡ μέχρις ὠρισμένου χρόνου ἐξασφάλις ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως, εἶχον σαματήσῃ τὰς πειρατικὰς προσπάθειαι. Ἄλλα μετὰ τὰ ἐν Ἀμερικῇ πειράματα αἱ δυσχερεῖα αὗται λύονται.

Κατὰ τὰ ἐν λόγῳ πειράματα ἐν Βασιλικῶνι τὰ ῥιπτόμενα ὀβούζια ἐδύνατο τοσοῦτον τὸν ἀέρα, ὥστε ἐθραύθησαν αἱ ὕαλοι τῶν παραθύρων πολλῶν οἰκιῶν, ὀκνοδομημένων ὑπὲρ τὰ 500 μέτρα ἐκείθεν τοῦ τόπου τῆς σκοποβολῆς.

Ἄ ν α κ ρ ι τ ῆ ς. — Πόσο εἶνε μακρὰ τὸ κρασσοῦλεξο ἀπὸ τὴν κατοικίαν σου; Πόσῃ ὥρᾳ κάνεις ἀπ' ἐκεῖ ἔως τὸ σπίτι του;

Μ ἄ ρ τ υ ς. — Κατὰ τὴν περιήτασι, κύριε ἀνγκριτά. Ὅταν πηγαῖω, πηγαῖω γρήγορα, ὅταν γυρίζω, τὸν ἴδιο δρόμον τὸν κάνω . . . ὀλίγο ἀργότερα.

Ἄνευλαθῆς σκέψις περὶ γυνικῶν φιλοσόφου μισογύνου:

Αἱ συναναστροφαὶ τῶν κυριῶν εἶνε συνήθως μέρη, ἔθνα αἱ κορώναι διηγούονται εἰς τὰς καρακάσας πόσον μῦθοι εἶνε οἱ κόρακες.